

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 723

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 28 august 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
179.	2-4		industrii și transporturilor, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 163/2022 pentru completarea cadrului legal de promovare a utilizării energiei din surse regenerabile, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative 5-10
		734.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 237/2023 privind integrarea hidrogenului din surse regenerabile și cu emisii reduse de carbon în sectoarele industrii și transporturilor, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 163/2022 pentru completarea cadrului legal de promovare a utilizării energiei din surse regenerabile, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative 10
732.	4	★	
		182.	— Lege pentru modificarea și completarea art. 208 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, pentru prorogarea unor termene și pentru abrogarea art. LIX din Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare 11
		735.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea art. 208 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, pentru prorogarea unor termene și pentru abrogarea art. LIX din Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare 11
★			
181.		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 78 din 22 iunie 2026 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)..... 12-15	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 28 februarie 2025, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 9 alineatul (10), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

a) 60% din valoarea solicitată prin cererea de decontare, depusă conform prevederilor alin. (5), prin derogare de la prevederile art. 52 alin. (8) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, din bugetul de stat și din alte surse legal constituite; plata sumelor se realizează în baza declarației pe propria răspundere a furnizorului prevăzută la alin. (7), emisă conform modelului din anexa nr. 3 și comunicată Ministerului Energiei și Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, odată cu cererea de decontare;”.

2. La articolul 9 alineatul (10), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

„d) în situațiile în care este necesară recuperarea unor sume plătite în conformitate cu prevederile prezentului articol, iar recuperarea nu se realizează în termenul de 10 zile lucrătoare prevăzut la lit. c), pentru sumele nerecuperate se calculează și se percep dobânzi și penalități de întârziere aferente sumelor de restituit către bugetul de stat, calculate în conformitate cu dispozițiile art. 174 și 176 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La articolul 19, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Pentru procedura de regularizare prevăzută la alin. (1), precum și pentru datele necesare decontării lunare, termenul final de introducere a datelor necesare decontării sumelor de la bugetul de stat sau, după caz, regularizării sumelor decontate de la bugetul de stat este 31 decembrie 2026.

(5) Decontarea facturilor de regularizare se va face prin Ministerul Energiei sau prin Agenția Națională pentru Plăți și

Inspecție Socială, după caz, de la bugetul de stat, în conformitate cu valorile calculate și comunicate de ANRE. Dacă valoarea determinată de ANRE ca urmare a procesului de regularizare este mai mică decât valoarea decontată, furnizorii au obligația returnării diferenței dintre cele două valori în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării valorii determinate de către ANRE.”

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 9 alineatul (10), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) 60% din valoarea solicitată prin cererea de decontare, depusă conform prevederilor alin. (5), prin derogare de la prevederile art. 52 alin. (8) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, din bugetul de stat și din alte surse legal constituite; plata sumelor se realizează în baza declarației pe propria răspundere a furnizorului prevăzută la alin. (7), emisă conform modelului din anexa nr. 3 și comunicată Ministerului Energiei și Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, odată cu cererea de decontare;”.

2. La articolul 9 alineatul (10), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

„d) în situațiile în care este necesară recuperarea unor sume plătite în conformitate cu prevederile prezentului articol, iar recuperarea nu se realizează în termenul de 10 zile lucrătoare prevăzut la lit. c), pentru sumele nerecuperate se calculează și se percep dobânzi și penalități de întârziere aferente sumelor de restituit către bugetul de stat, calculate în conformitate cu dispozițiile art. 174 și 176 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La articolul 23², alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care cantitatea distribuită este mai mare decât cantitatea facturată, sumele rezultate în vederea regularizării volumelor facturate de energie electrică și gaze naturale sunt negative și furnizorii beneficiari ai schemei de sprijin au obligația restituirii sumelor rezultate către bugetul de stat, prin Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, respectiv Ministerul Energiei, iar în cazul în care cantitatea distribuită este mai mică decât cantitatea facturată, sumele rezultate sunt pozitive și furnizorii au dreptul să solicite aceste sume de la bugetul de stat, prin Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, respectiv Ministerul Energiei.”

Art. III. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ministrul energiei și ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale, cu consultarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, emit un ordin comun, având ca obiect analiza, verificarea, validarea, plata cererilor de decontare și alimentarea conturilor Ministerului Energiei și Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale cu sumele necesare decontării compensației.

Art. IV. — (1) Prevederile art. I pct. 1, art. II pct. 1 și art. III se aplică cererilor de decontare lunare depuse, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, de către furnizorii de energie electrică și de gaze naturale, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare, și conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația cererilor de decontare depuse de către furnizori până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se va proceda după cum urmează:

A. pentru cererile de decontare pentru care Ministerul Energiei sau Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială au efectuat deja plata sumei reprezentând 40% din valoarea

solicitată prin cererea de decontare depusă conform prevederilor art. 9 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare, și respectiv art. 9 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2025, cu modificările și completările ulterioare:

a) furnizorii pot depune o cerere adițională, al cărei conținut este determinat conform anexei care face parte integrantă din prezenta lege, prin care solicită plata sumei reprezentând contravaloarea unui procent de 20% din valoarea cererii de decontare, determinată prin raportare la procentul de 60% stabilit prin prezenta lege și procentul de 40% aplicabil până la data intrării în vigoare a prezentei legi;

b) cererea adițională este depusă în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și este însoțită de o declarație pe propria răspundere a furnizorului prevăzută la art. 9 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare, și respectiv art. 9 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2025, cu modificările și completările ulterioare, emisă conform modelului din anexă;

c) plata sumelor aferente cererii adiționale se realizează în termen de 10 zile lucrătoare de la transferul fondurilor cu această destinație de către Ministerul Finanțelor în contul Ministerului Energiei, respectiv Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, în baza declarației pe propria răspundere prevăzută la lit. b);

B. pentru cererile de decontare pentru care Ministerul Energiei sau Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială nu au efectuat deja plata sumei reprezentând 40% din valoarea solicitată prin cererea de decontare depusă conform prevederilor art. 9 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare, și respectiv ale art. 9 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2025, cu modificările și completările ulterioare, se vor aplica prevederile art. 9 alin. (10) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare, și respectiv ale art. 9 alin. (10) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2025, cu modificările și completările ulterioare, fără a fi necesară depunerea unei cereri adiționale.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
LAURENȚIU PLĂEȘU

București, 28 august 2026.

Nr. 179.

Denumirea furnizorului
Adresa sediului social
Județul
CUI
C.I.S.
Cont escrow sau cont bancar nr.
Telefon
E-mail
Către: Ministerul Energiei
Spre știință: Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei

**CERERE ADIȚIONALĂ
la Cererea de decontare nr.**

Subsemnatul,(*), în calitate de reprezentant legal al(**), înregistrat la oficiul registrului comerțului cu nr., CUI, cu sediul social în, nr. de telefon, nr. de fax, titular al Licenței nr. din data de și al contului deschis la Banca, Sucursala, în temeiul prevederilor art. IV alin. (2) lit. A din Legea nr. 179/2026(**), solicit decontarea sumei de lei, reprezentând contravaloarea a 20% din valoarea Cererii de decontare nr., aferentă lunii

Conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr., datele, informațiile și documentele justificative care au stat la baza stabilirii sumei solicitate au fost încărcate pe platforma pusă la dispoziție de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, în vederea determinării valorii compensației ce urmează a fi suportată din bugetul Ministerului Energiei.

Declar pe propria răspundere că datele, informațiile și documentele justificative puse la dispoziția Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, precum și calculele prin care am stabilit suma solicitată sunt reale și corecte, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr., potrivit cărora răspunderea privind corectitudinea și modul de calcul al sumelor solicitate la decontare revine furnizorilor.

Reprezentantul legal al solicitantului,

.....
(numele și prenumele în clar, semnătura)

Data.....

(*) Se completează cu numele și prenumele reprezentantului legal al furnizorului solicitant.

(**) Se completează cu denumirea furnizorului.

(***) Legea nr. 179/2026 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din

domeniul energiei și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022-31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 28 august 2026.

Nr. 732.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 237/2023 privind integrarea hidrogenului din surse regenerabile și cu emisii reduse de carbon în sectoarele industriei și transporturilor, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 163/2022 pentru completarea cadrului legal de promovare a utilizării energiei din surse regenerabile, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 237/2023 privind integrarea hidrogenului din surse regenerabile și cu emisii reduse de carbon în sectoarele industriei și transporturilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 20 iulie 2023, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„L E G E

privind integrarea hidrogenului din surse regenerabile în sectoarele industriei și transporturilor”

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică* — combustibili lichizi și gazeși al căror conținut energetic provine din surse regenerabile, altele decât biomasa, care îndeplinesc condițiile de producere și pragul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute la art. 29¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022 pentru completarea cadrului legal de promovare a utilizării energiei din surse regenerabile, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare, și în Regulamentul delegat (UE) 2023/1.184 al Comisiei din 10 februarie 2023 de completare a Directivei (UE) 2018/2.001 a Parlamentului European și a Consiliului prin instituirea unei metodologii a Uniunii de stabilire a unor norme detaliate pentru producția de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică și Regulamentul delegat (UE) 2023/1.185 al Comisiei din 10 februarie 2023 de completare a Directivei (UE) 2018/2.001 a Parlamentului European și a Consiliului prin stabilirea unui prag minim pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de combustibilii pe bază de carbon reciclat și prin specificarea unei metodologii de evaluare a reducerilor de emisii de gaze cu efect de seră obținute de la combustibilii lichizi și gazeși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi și de la combustibilii pe bază de carbon reciclat;

2. *hidrogen din surse regenerabile sau hidrogen regenerabil* — hidrogen care este combustibil din surse regenerabile de origine nebiologică în sensul pct. 1;

3. *furnizor de combustibil* — entitatea definită la art. 2 pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare;

4. *furnizor de hidrogen* — producătorul, importatorul sau operatorul economic integrat care introduce pentru prima dată pe piața din România combustibilii prevăzuți la pct. 1-3 ori îi transferă către o unitate proprie pentru consum;

5. *operator economic integrat* — operatorul care desfășoară, în cadrul aceleiași persoane juridice sau al aceleiași grup supus controlului comun, cel puțin două dintre activitățile de producere, import, furnizare și consum de hidrogen;

6. *consumator industrial de hidrogen* — operatorul economic care utilizează efectiv hidrogen în procese industriale, energetice ori neenergetice, în activități încadrate în secțiunile B, C sau F ori în diviziunea 63 din CAEN Rev. 3, aprobată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională — CAEN, cu excepția utilizărilor excluse în mod expres la art. 4;

7. *sectorul transporturilor* — ansamblul activităților de transport rutier de persoane și de mărfuri. În sensul prezentei legi, sectorul transporturilor cuprinde cantitățile de combustibili și de energie electrică furnizate pentru utilizarea în transportul rutier, inclusiv pentru electromobilitatea rutieră, indiferent de natura operatorului. Sunt excluse transportul aerian și transportul maritim, supuse Regulamentului (UE) 2023/2.405 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 octombrie 2023 privind asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru un transport aerian durabil (ReFuelEU în domeniul aviației) și Regulamentului (UE) 2023/1.805 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2023 privind utilizarea combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon în transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE, precum și consumul energetic aferent activităților staționare conexe infrastructurii de transport, care se încadrează în alte sectoare economice;

8. *dovadă de sustenabilitate* — documentul electronic asociat unui lot de combustibil prevăzut la pct. 1, emis sau generat în cadrul unei scheme voluntare ori al unui sistem național recunoscut potrivit art. 30 din Directiva (UE) 2018/2.001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (reformare), care atestă respectarea art. 29¹ și 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare, și a regulamentelor delegate (UE) 2023/1.184 și 2023/1.185;

9. *garanție de origine pentru hidrogen* — documentul electronic emis și gestionat potrivit art. 19 din Ordonanța de

urgentă a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare, care dovedește originea energiei și are caracter complementar dovezii prevăzute la pct. 8;

10. *baza de date a Uniunii Europene*, denumită în continuare UDB — baza de date prevăzută la art. 31a din Directiva (UE) 2018/2.001 și la art. 30¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare;

11. *stație publică de realimentare cu hidrogen* — instalația fixă ori mobilă de realimentare situată într-un amplasament sau o incintă deschisă publicului larg, indiferent dacă infrastructura este situată pe o proprietate publică sau privată și indiferent dacă accesul este supus unor limitări ori condiții de utilizare.”

3. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Furnizorii de combustibili își pot îndeplini obligațiile prevăzute de prezentul articol prin achiziție, import, producție proprie ori transfer intern de la o unitate proprie, cu respectarea aceluiași condiții de certificare și trasabilitate.

(2) Începând cu anul 2030, fiecare furnizor de combustibili asigură ponderea minimă de cel puțin 1% combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică în consumul final de energie din sectorul transporturilor, prevăzută la art. 25 alin. (1) lit. b) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare, calculată potrivit art. 5.

(3) Fiecare furnizor de combustibili asigură că ponderea valorii energetice eligibile provenite din combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică și/sau din energia electrică din surse regenerabile furnizată sectorului transporturilor este de cel puțin 0,2% în anul 2027, 0,5% în anul 2028 și 0,8% în anul 2029 din conținutul energetic stabilit potrivit art. 5.

(4) Pentru operatorul economic integrat, transferul către propria unitate de consum se consideră, exclusiv în scopul prezentei legi, introducere pe piață și se evidențiază distinct în contabilitatea energetică și în evidențele prevăzute la art. 6 și 14.”

4. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Consumatorii industriali de hidrogen pot îndeplini obligațiile prin achiziție de pe piața internă, import, producție proprie sau transfer intern în cadrul unui operator economic integrat, dacă loturile sunt certificate, auditate și înregistrate potrivit prezentei legi.

(2) Din hidrogenul utilizat în industrie în scopuri energetice și neenergetice finale, cu excepția hidrogenului utilizat drept produs intermediar pentru producția combustibililor convenționali și a biocombustibililor pentru transport:

a) începând cu anul 2030, minimum 42% este reprezentat de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică;

b) începând cu anul 2035, minimum 60% este reprezentat de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică.

(3) Contribuțiile prevăzute la alin. (2) se reduc cu 20% în condițiile art. 22⁸ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Obligațiile prevăzute la alin. (2) constituie modalitatea de îndeplinire a obligațiilor prevăzute la art. 22⁷ alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare, și nu se cumulează cu acestea.”

5. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Cotele prevăzute la art. 3 se calculează potrivit art. 25 alin. (3) și art. 27 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Numitorul cuprinde conținutul energetic al tuturor combustibililor și al energiei electrice furnizate transportului rutier, potrivit art. 2 pct. 7.

(3) Numărătorul cuprinde, după caz, conținutul energetic al combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică, inclusiv atunci când sunt utilizați ca produs intermediar în condițiile art. 25 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare, și conținutul energetic al energiei electrice din surse regenerabile furnizate sectorului transporturilor.

(4) Multiplicatorii pentru combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică și energia electrică din surse regenerabile utilizată în transportul rutier se aplică în condițiile, limitele și ordinea prevăzute la art. 27 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare. Raportarea evidențiază separat valorile înainte și după aplicarea multiplicatorilor.

(5) Cantitatea de energie electrică din surse regenerabile se determină potrivit art. 27 alin. (3) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Conținutul energetic al combustibililor din transport se determină potrivit anexei nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare. Conversia se realizează la raportul 1 MWh = 3.600 MJ; valoarea de 120 MJ/kg se utilizează numai pentru conversia masei hidrogenului, dacă este aplicabilă.

(7) Perioada de conformitate este anul calendaristic 1 ianuarie-31 decembrie anterior anului de raportare.”

6. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Îndeplinirea cotelor aferente combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică se dovedește prin dovezi de sustenabilitate valabile, bazate pe un sistem de bilanț masic, verificate prin audit independent și înregistrate ori revendicate în UDB pentru România, perioada și sectorul de utilizare relevante. Condiția de înregistrare și revendicare în UDB este aplicabilă atât timp cât baza de date a Uniunii Europene este operațională și accesibilă utilizatorilor din România.

(2) Garanția de origine poate fi utilizată numai pentru dovedirea originii energiei. Aceasta nu înlocuiește documentele prevăzute la alin. (1) și se anulează sau se corelează cu lotul revendicat potrivit art. 19 și 30¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Auditul independent se efectuează de organisme de certificare acreditate și recunoscute în condițiile art. 30 din Directiva (UE) 2018/2.001 și ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/996 al Comisiei din 14 iunie 2022 privind normele de verificare a criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și a criteriilor privind riscurile reduse din perspectiva schimbării indirecte a destinației terenurilor.

(4) Aceeași cantitate de energie nu poate fi revendicată de mai multe persoane, pentru mai multe perioade de conformitate ori pentru mai multe sectoare de utilizare finală. Producția proprie și transferurile interne se supun aceleiași interdicții.

(5) Documentele aferente importurilor din state membre ale Uniunii Europene se recunosc în condițiile dreptului Uniunii. Documentele aferente importurilor din state terțe se acceptă numai dacă provin din scheme ori sisteme recunoscute potrivit dreptului Uniunii și permit trasabilitatea până la punctul de consum din România.”

7. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Consumatorii industriali de hidrogen transmit Ministerului Energiei, Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor și Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei raportul de planificare prevăzut de prezentul articol, în formatul comun stabilit potrivit art. 14.

(2) Următorul raport se transmite până la data de 30 iunie 2027 și, ulterior, o dată la fiecare 2 ani.”

8. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Fiecare furnizor de combustibili calculează și raportează anual Ministerului Energiei și Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, până la data de 30 iunie, informațiile aferente anului calendaristic precedent.

(2) Raportarea cuprinde cel puțin: cantitățile fizice și conținutul energetic în MJ și MWh, pe tip de combustibil și mod de transport, energia electrică totală și fracția regenerabilă, numitorul și numărătorul înainte și după multiplicatori, producția proprie, importurile și transferurile interne, identificatorul unic al fiecărui lot, schema de certificare, dovada de sustenabilitate, starea în UDB și garanția de origine anulată, după caz.

(3) Îndeplinirea cotelor prevăzute la art. 3 alin. (2) și (3) se dovedește prin documentele prevăzute la art. 6, valabile și revendicate cel târziu la data de 31 martie a anului de raportare.

(4) Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei verifică și reconciliază datele până la data de 30 septembrie, inclusiv prin acces la UDB, și comunică rezultatul furnizorului și Ministerului Energiei.”

9. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Constituie contravenții:

a) nerespectarea obligației de raportare prevăzute la art. 8;
b) raportarea de date incomplete, incorecte ori neconforme cu realitatea;

c) refuzul de a prezenta documentele necesare verificării;

d) nerespectarea cotei prevăzute la art. 3 alin. (2);

e) nerespectarea cotelor prevăzute la art. 3 alin. (3).

(2) Contravenția prevăzută la alin. (1) lit. a) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, iar cele prevăzute la lit. b) și c), cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) se sancționează cu amendă de 0,25 lei pentru fiecare MJ de deficit. Valoarea amenzii nu poate depăși 1% din cifra de afaceri netă realizată în exercițiul financiar anterior. Pentru operatorii care nu au realizat cifră de afaceri în exercițiul financiar anterior, valoarea amenzii nu poate depăși 100.000 lei.

(4) Deficitul pentru alin. (1) lit. d) privește exclusiv combustibilii din surse regenerabile de origine nebiologică. Deficitul pentru lit. e) privește energia eligibilă prevăzută la art. 3 alin. (3), după aplicarea art. 5.

(5) La individualizarea sancțiunii se au în vedere proporția deficitului, durata și repetarea faptei, avantajul obținut, dimensiunea operatorului, cooperarea și măsurile de remediere.

(6) Deficitul se adaugă obligației aferente anului următor și se evidențiază separat. Aceeași cantitate de deficit nu poate fi sancționată de două ori pentru aceeași perioadă de conformitate.

(7) Constatarea și sancționarea se realizează de personalul împuternicit al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.”

10. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Începând cu anul 2031, fiecare consumator industrial de hidrogen raportează anual, până la data de 30 iunie, Ministerului Energiei, Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor și Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru anul calendaristic precedent, conținutul energetic al hidrogenului consumat în scopuri energetice și neenergetice și cantitățile eligibile pentru țintele prevăzute la art. 4 alin. (2), cu excluderile prevăzute de lege.

(2) Raportarea cuprinde distinct producția proprie, importurile și transferurile interne, cantitățile fizice, energia în MJ și MWh, identificatorii loturilor, documentele prevăzute la art. 6, starea în UDB, precum și calculul celor două praguri.

(3) Documentele justificative trebuie să fie valabile și revendicate până la data de 31 martie a anului de raportare.”

11. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Constituie contravenții:

a) nerespectarea obligațiilor de raportare prevăzute la art. 7 și 10;

b) raportarea de date incomplete, incorecte ori neconforme cu realitatea;

c) refuzul de a prezenta documentele necesare verificării;

d) nerespectarea cotelor prevăzute la art. 4 alin. (2).

(2) Contravenția prevăzută la alin. (1) lit. a) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, iar cele prevăzute la lit. b) și c), cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.

(3) Contravenția prevăzută la alin. (1) lit. d) se sancționează cu amendă de 0,17 lei pentru fiecare MJ de deficit, cu limitele și plafonul prevăzute la art. 9 alin. (3).

(4) Prevederile art. 9 alin. (5) și (6) se aplică în mod corespunzător.

(5) Constatarea și sancționarea se realizează de personalul împuternicit al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.”

12. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Conformitatea combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică se stabilește potrivit art. 291 și 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentului delegat (UE) 2023/1.184 și Regulamentului delegat (UE) 2023/1.185.”

13. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Contravențiilor prevăzute la art. 9 și 11 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru sancțiunile calculate în funcție de deficit nu sunt aplicabile dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. a), art. 28 și 29 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare. Dreptul de a formula plângere contravențională potrivit art. 31 din aceeași ordonanță rămâne neafectat.

(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2028, valorile unitare pe MJ și limitele absolute ale amenzilor, prevăzute la art. 9 și 11, se actualizează anual cu indicele prețurilor de consum pentru anul precedent comunicat de Institutul Național de Statistică. Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei publică până la data de 15 decembrie valorile aplicabile anului următor, rotunjite la un leu.

(4) Dispozițiile prezentei legi se completează cu Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare, și legislația Uniunii Europene direct aplicabilă.”

14. După articolul 13 se introduce un nou articol, articolul 13¹, cu următorul cuprins:

„Art. 13¹. — (1) Pentru producerea hidrogenului din surse regenerabile, autoritățile publice centrale pot acorda sprijin sub forma contractelor bidirecționale pentru diferență sau a altor mecanisme cu efect economic echivalent, exclusiv pe baza unor proceduri de ofertare concurențiale, transparente și nediscriminatorii.

(2) Schemele prevăzute la alin. (1) se instituie prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Energiei, cu încadrarea în plafoanele prevăzute prin legile bugetare anuale și cu respectarea normelor Uniunii Europene în materia ajutoarelor de stat. Prin derogare de la art. 6 lit. d) din Legea nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, schemele prevăzute la alin. (1) nu se finanțează prin contribuții colectate în facturile consumatorilor finali de energie electrică.

(3) Elaborarea cadrului de implementare se realizează în condițiile art. 6 lit. d) din Legea nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția prevederilor privind colectarea contribuției CfD în facturile consumatorilor finali.

(4) Instituirea schemelor prevăzute la alin. (1) este condiționată de obținerea avizului consultativ al Companiei Naționale de Transport a Energiei Electrice «Transelectrica» — S.A. privind impactul asupra adecvanței Sistemului electroenergetic național, emis în termen de cel mult 90 de zile. Neemiterea în termen permite continuarea procedurii.”

15. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei aprobă formatul unic de raportare și procedura de verificare a îndeplinirii obligațiilor prevăzute de prezenta lege, cu respectarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare, și a legislației Uniunii Europene aplicabile.

(2) Operatorii economici au obligația de a utiliza și actualiza baza de date a Uniunii Europene (UDB), în condițiile prevăzute la art. 30¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, cu modificările și completările ulterioare, pentru asigurarea trasabilității și evitarea dublei revendicări a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică.

(3) Ministerul Energiei și Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei cooperează în vederea verificării îndeplinirii obligațiilor prevăzute de prezenta lege și a schimbului de informații necesar aplicării acesteia.”

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022 pentru completarea cadrului legal de promovare a utilizării energiei din surse regenerabile, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 1165 din 6 decembrie 2022, aprobată prin Legea nr. 110/2026, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, punctele 38 și 79 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„38. «combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică» înseamnă combustibili lichizi și gazoși al căror conținut energetic provine din surse regenerabile, altele decât biomasa, care îndeplinesc condițiile de producere și pragul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzute la art. 29¹ și în Regulamentul delegat (UE) 2023/1.184 al Comisiei din 10 februarie 2023 de completare a Directivei (UE) 2018/2.001 a Parlamentului European și a Consiliului prin instituirea unei metodologii a Uniunii de stabilire a unor norme detaliate pentru producția de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică și Regulamentul delegat (UE) 2023/1.185 al Comisiei din 10 februarie 2023 de completare a Directivei (UE) 2018/2.001 a Parlamentului European și a Consiliului prin stabilirea unui prag minim pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de combustibilii pe bază de carbon reciclat și prin specificarea unei metodologii de evaluare a reducerilor de emisii de gaze cu efect de seră obținute de la combustibilii lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi și de la combustibilii pe bază de carbon reciclat;

79. «gaze din surse regenerabile» înseamnă biogazul în sensul definiției de la pct. 30, inclusiv biogazul care a fost transformat în biometan, și combustibilii de origine nebiologică din surse regenerabile astfel cum sunt definiți la pct. 38;”.

2. La articolul 4, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru capacitățile de producere de energie solară, eoliană, geotermală, hidroelectrică fără acumulare prin pompaj și nucleară, care necesită licența de exploatare comercială, se aplică schemele de sprijinire directă a prețurilor pentru investiții în noi instalații de producere a energiei electrice sub forma unor contracte bidirecționale pentru diferență. Alte mecanisme de sprijin pot fi utilizate numai în cazuri justificate în mod corespunzător și numai dacă produc un efect economic echivalent, inclusiv prin asigurarea unui tratament echivalent al veniturilor obținute peste prețul de exercitare.”

3. La articolul 15, alineatul (74) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(74) Operatorul de transport și de sistem, operatorii de distribuție și operatorii de rețele de hidrogen elaborează și publică normele tehnice și de siguranță pentru a garanta funcționarea în condiții de siguranță a sistemului de hidrogen. În vederea publicării acestor norme, operatorii solicită un aviz prealabil obligatoriu din partea ANRE.”

4. La articolul 19 alineatul (3), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Până la data de 31 octombrie 2026, ANRE elaborează și aprobă prin ordin al președintelui ANRE următoarele:”.

5. La articolul 19, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru garanțiile de origine aferente energiei produse în capacități de producere a energiei electrice din surse regenerabile și în capacități de producere a gazelor din surse regenerabile, cu excepția garanțiilor aferente producției de hidrogen din surse

regenerabile, care au beneficiat sau beneficiază de scheme de sprijin, altele decât schema prevăzută de Legea nr. 220/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, emiterea se realizează de ANRE. Cu excepția cantităților transferate potrivit alin. (8) și (9), garanțiile se transferă în contul operatorului prevăzut la alin. (4) lit. d) și se tranzacționează potrivit art. 194.”

6. La articolul 19, după alineatul (9) se introduc două noi alineate, alineatele (9¹) și (9²), cu următorul cuprins:

„(9¹) Începând cu energia produsă la data de 1 ianuarie 2027, garanțiile se tratează potrivit alin. (6) sau (7), după caz.

(9²) Pentru energia care beneficiază de sprijin, valoarea de piață a garanțiilor de origine emise ori transferate potrivit alin. (7)-(9) se ia în considerare în schema de sprijin relevantă, în condițiile actului de autorizare sau aprobare a schemei și ale dreptului Uniunii Europene în materia ajutoarelor de stat. După caz, autoritatea care acordă ori administrează schema aplică măsurile de regularizare sau recuperare prevăzute de cadrul juridic al schemei.”

7. La articolul 194, literele a) și b) ale alineatului (2) și alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) administrează, organizează și desfășoară sesiuni de licitație trimestriale pentru tranzacționarea garanțiilor de origine prevăzute la art. 19 alin. (7);

b) înregistrează solicitanții ca participanți la licitațiile pentru tranzacționarea garanțiilor de origine prevăzute la art. 19 alin. (7);

.....
(3) Operatorul prevăzut la art. 19 alin. (4) lit. d) are dreptul să perceapă tarife solicitanților care doresc înregistrarea ca participanți la licitații și pentru tranzacționarea garanțiilor de origine prevăzute la art. 19 alin. (7).

(4) Până la data de 1 ianuarie 2027, operatorul prevăzut la art. 19 alin. (4) lit. d) deschide și operează o piață internă pentru tranzacționarea de garanții de origine emise în temeiul prevederilor art. 19 alin. (7).”

8. La articolul 194, alineatele (10) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(10) Prețul de pornire al licitației corespunde prețului de vânzare stabilit de ministerul de resort, în calitate de vânzător unic al garanțiilor de origine care fac obiectul alin. (4), prin intermediul operatorului prevăzut la art. 19 alin. (4) lit. d).

(11) Sumele rezultate din tranzacționarea garanțiilor prevăzute la art. 19 alin. (7) pe piața prevăzută la alin. (4) sunt transferate către ministerul de resort conform acordului stabilit între operatorul platformei de tranzacționare prevăzut la art. 19 alin. (4) lit. d) și ministerul de resort.”

9. La articolul 194, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alineatul (12¹), cu următorul cuprins:

„(12¹) ANRE transmite anual autorităților care acordă sau administrează schemele de sprijin informațiile privind numărul, titularii, modalitatea de transfer și valoarea de tranzacționare a garanțiilor de origine aferente capacităților sprijinite, necesare aplicării art. 19 alin. (9²). Autoritățile respective informează ANRE cu privire la măsurile de regularizare sau recuperare dispuse.”

10. După articolul 20¹ se introduce un nou articol, articolul 20², cu următorul cuprins:

„Art. 20². — (1) Până la data de 31 decembrie 2027, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei aprobă, prin ordin al președintelui, Codul tehnic al hidrogenului,

care reunește standardele, cele mai bune tehnici disponibile (BAT), normele tehnice și de siguranță aplicabile producerii, transportului, distribuției, stocării, precum și utilizării hidrogenului în instalațiile consumatorilor finali, inclusiv normele prevăzute la art. 15 alin. (7²)-(7⁴).

(2) Codul se elaborează cu consultarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — ISCIR, a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Securitate Minieră și Protecție Antiexplozivă — INSEMEX Petroșani, a Biroului Român de Metrologie, a Comisiei de standardizare ASRO, a operatorilor de transport și de sistem, a operatorilor de distribuție, operatorilor de înmagazinare, a operatorilor economici din lanțul valoric al hidrogenului, precum și a universităților cu activitate specifică în domeniul hidrogenului.”

11. La articolul 22, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prevederile art. 73¹ din Legea nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod proporțional și nediscriminatoriu prosumatorilor care acționează în mod colectiv, inclusiv, dar fără a se limita la, asociații de proprietari, chiriași și consumatori vulnerabili care dețin, utilizează ori beneficiază de proprietăți imobiliare în cadrul aceleiași clădiri.”

Art. III. — (1) În cazul în care, anterior intrării în vigoare a prezentei legi, au fost emise certificate de furnizare potrivit Legii nr. 237/2023 privind integrarea hidrogenului din surse regenerabile și cu emisii reduse de carbon în sectoarele industriei și transporturilor, cu modificările ulterioare, acestea rămân utilizabile până la expirare numai dacă sunt susținute de documentele de conformitate prevăzute la art. 6 din Legea nr. 237/2023, cu modificările ulterioare, astfel cum aceasta a fost modificată și completată prin prezenta lege, și nu au fost revendicate anterior.

(2) Transferurile de garanții de origine efectuate anterior intrării în vigoare a prezentei legi rămân valabile. Pentru operațiunile nefinalizate se aplică art. 19 alin. (7)-(9¹) și art. 194 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 163/2022 pentru completarea cadrului legal de promovare a utilizării energiei din surse regenerabile, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 110/2026, astfel cum au fost modificate prin prezenta lege.

Art. IV. — (1) Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei corelează reglementările privind garanțiile de origine și raportarea cotelor cu modificările prevăzute la art. I și II în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, formatul unic de raportare și procedura de verificare prevăzute la art. 14 alin. (1) din Legea nr. 237/2023, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările dispuse prin prezenta lege, se elaborează și se aprobă prin ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(3) Pentru anul 2026 nu se datorează cota prevăzută la art. 3 alin. (3) din Legea nr. 237/2023 privind integrarea hidrogenului din surse regenerabile și cu emisii reduse de carbon în sectoarele industriei și transporturilor, cu modificările ulterioare, în forma anterioară prezentei legi. Raportările aferente anului 2026 se depun potrivit art. 8 din Legea nr. 237/2023, cu modificările ulterioare, astfel cum a fost modificată prin prezenta lege.

(4) Dispozițiile contravenționale introduse sau modificate prin prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea legii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. V. — Legea nr. 237/2023 privind integrarea hidrogenului din surse regenerabile și cu emisii reduse de carbon în sectoarele industriei și transporturilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 20 iulie 2023, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. VI. — Prezenta lege asigură aplicarea Regulamentului delegat (UE) 2023/1.184 al Comisiei din 10 februarie 2023 de completare a Directivei (UE) 2018/2.001 a Parlamentului European și a Consiliului prin instituirea unei metodologii a Uniunii de stabilire a unor norme detaliate pentru producția de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică și Regulamentului delegat (UE) 2023/1.185 al Comisiei din

10 februarie 2023 de completare a Directivei (UE) 2018/2.001 a Parlamentului European și a Consiliului prin stabilirea unui prag minim pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de combustibilii pe bază de carbon reciclat și prin specificarea unei metodologii de evaluare a reducerilor de emisii de gaze cu efect de seră obținute de la combustibilii lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi și de la combustibilii pe bază de carbon reciclat și transpune art. 16 alin. (1) din Directiva (UE) 2023/2.413 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 octombrie 2023 de modificare a Directivei (UE) 2018/2.001, a Regulamentului (UE) 2018/1.999 și a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește promovarea energiei din surse regenerabile și de abrogare a Directivei (UE) 2015/652 a Consiliului, în ceea ce privește includerea instalațiilor de producere a combustibililor din surse regenerabile de origine nebiologică în procedura de autorizare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
SORIN-MIHAI GRINDEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 28 august 2026.
Nr. 181.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 237/2023 privind integrarea hidrogenului din surse regenerabile și cu emisii reduse de carbon în sectoarele industriei și transporturilor, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 163/2022 pentru completarea cadrului legal de promovare a utilizării energiei din surse regenerabile, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 237/2023 privind integrarea hidrogenului din surse regenerabile și cu emisii reduse de carbon în sectoarele industriei și transporturilor, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 163/2022 pentru completarea cadrului legal de promovare a utilizării energiei din surse regenerabile, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 28 august 2026.
Nr. 734.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea și completarea art. 208 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023,
pentru prorogarea unor termene și pentru abrogarea art. LIX din Legea nr. 141/2025
privind unele măsuri fiscal-bugetare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Articolul 208 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 5 iulie 2023, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Personalul didactic de conducere, de îndrumare și control poate fi degrevat total sau parțial de norma didactică, pe baza normelor aprobate prin ordin al ministrului educației și cercetării, elaborate prin consultarea federațiilor sindicale reprezentative la nivel de sector de negociere colectivă învățământ preuniversitar. Norma didactică de predare-învățare-evaluare, de instruire practică și de evaluare curentă a antepreșcolarilor/preșcolarilor și a elevilor în clasă pentru personalul didactic de conducere, de îndrumare și control degrevat parțial nu poate depăși 40% din norma didactică prevăzută de art. 207 alin. (4), respectiv 30% în cazul personalului didactic de conducere din inspectoratele școlare. Frațiunile de oră rezultate din aplicarea acestor procente se rotunjesc în minus, până la ora întreagă. De același drept pot beneficia și persoanele desemnate de federațiile sindicale reprezentative la nivel de sector de negociere colectivă învățământ preuniversitar, ca urmare a participării acestora la procesul de monitorizare și evaluare a calității sistemului de învățământ, pe baza normelor aprobate prin ordin al ministrului educației și cercetării. Prin același ordin se stabilesc atribuțiile persoanelor desemnate de federațiile sindicale

reprezentative la nivel de sector de negociere colectivă învățământ preuniversitar, degrevate de norma didactică.”

2. După alineatul (11) se introduc două noi alineate, alin. (11¹) și (11²), cu următorul cuprins:

„(11¹) Personalul didactic degrevat, prevăzut la alin. (11), nu poate desfășura activități didactice de predare remunerate prin plata cu ora sau cumul.

(11²) Prin excepție de la prevederile alin. (11¹), se poate aproba efectuarea de activități în regim de plată cu ora, în unități de învățământ preuniversitar din zone izolate geografic și lingvistic, cu aprobarea consiliului de administrație al inspectoratului școlar județean.”

Art. II. — Termenul de intrare în vigoare prevăzut la art. 248 alin. (23) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 5 iulie 2023, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 1 septembrie 2027.

Art. III. — Articolul LIX din Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 25 iulie 2025, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. IV. — Prin derogare de la prevederile art. 10 alin. (2) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, prezenta lege intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
SORIN-MIHAI GRINDEANU

București, 28 august 2026.
Nr. 182.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
art. 208 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023,
pentru prorogarea unor termene și pentru abrogarea art. LIX
din Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea art. 208 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, pentru prorogarea unor termene și pentru abrogarea art. LIX din Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 28 august 2026.
Nr. 735.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 78

din 22 iunie 2026

Dosar nr. 705/1/2026

Mariana Constantinescu — vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Adina Georgeta Ponea — pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu — președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Denisa Livia Băldean — judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici — judecător la Secția I civilă
Cristina Dobrescu — judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca — judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei — judecător la Secția I civilă
Mihaela Mîneran — judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu — judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu — judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie — judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob — judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Dumitrache — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudiu Iulian Răpeanu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Bercaru — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Lenuța Panțuru — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 705/1/2026, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Raluca Emilia Leote, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Buzău — Secția I civilă în Dosarul nr. 983/114/2022.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, reclamantul formulând un punct de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Buzău — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 16 decembrie 2025, în Dosarul nr. 983/114/2022, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă în interpretarea și aplicarea art. 41 și art. 53 din Constituția României privind dreptul fundamental la repaus pot exista prevederi ale unui act administrativ — Procedura PO-56-DF — prin care se stabilește modalitatea de compensare a orelor suplimentare prin timp liber în cele 48 de ore de după tura de 24 de ore, respectiv dacă este permisă suprapunerea acestui repaus de după tură cu timpul de repaus preexistent;

Dacă în interpretarea și aplicarea art. 41 și art. 53 din Constituția României privind dreptul fundamental la concediul anual de odihnă pot exista prevederi ale unui act administrativ — Procedura PO-56-DF — care permit angajatorului să stabilească timpul de odihnă al angajatului fără a îl diminua proporțional cu perioada petrecută în concediul de odihnă.

II. Normele legale incidente

8. Constituția României

„Art. 41. — (1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.

(2) Salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege.

(3) Durata normală a zilei de lucru este, în medie, de cel mult 8 ore. (...)”

„Art. 53. — (1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

III. Expunerea succintă a procesului

9. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Buzău la 8 aprilie 2022 în Dosarul nr. 983/114/2022, astfel cum a fost precizată la 28 aprilie 2022, reclamantul M.D. i-a chemat în judecată pe pârâții Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Neron Lupașcu” al Județului Buzău (*ISU Buzău*) și colonelul

T.N. — inspector-șef al ISU Buzău, având calitatea de ordonator terțiar de credite, conform art. 7 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.492/2004 privind principiile de organizare, funcționarea și atribuțiile serviciilor de urgență profesionale, pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună, în principal, următoarele:

— obligarea pârâților la respectarea legislației muncii, respectiv de a calcula corect și de a plăti orele planificate suplimentar peste timpul normal de lucru al perioadei 5.06.2018-decembrie 2021 și nerecunoscute, așa cum reiese din pontajele întocmite la nivelul Detașamentului de Pompieri Buzău, precum și de reclamant pentru turele de serviciu lucrate suplimentar în această perioadă;

— obligarea pârâților la respectarea legislației muncii, respectiv de a calcula corect și de a plăti sporul de noapte, sporul de antenă și sporul pentru condiții grele și toxicitate aferente orelor suplimentare nerecunoscute.

10. În motivarea acțiunii, reclamantul, subofițer operativ principal având gradul militar de plutonier-adjutant în cadrul Detașamentului de Pompieri Buzău, arată că a solicitat plata drepturilor salariale pentru perioada 5.06.2018-22.12.2021 (dată de la care a încetat raporturile de muncă cu ISU Buzău), perioadă în care s-a aflat sub incidența Procedurii de sistem PO-56-DF. Arată că în această perioadă a efectuat ore lucrate suplimentare care nu i-au fost compensate cu timp liber plătit, ci angajatorul i-a oferit timp liber care s-a suprapus cu cele 48 de ore de timp liber după tura de serviciu, respectiv peste perioada de repaus pentru refacerea capacității de muncă și de repaus săptămânal.

11. A mai susținut că Procedura PO-56-DF obligă lucrătorul să recupereze orele suplimentare în repausul pentru refacerea capacității de muncă (repaus zilnic și săptămânal), fără a stabili un „repaus echivalent compensatoriu” și fără a beneficia de „protecție adecvată”, fapt ce reprezintă o încălcare flagrantă a condiției de derogare.

12. Prin întâmpinare, pârâtul ISU Buzău a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

13. La termenul din 10 decembrie 2025, instanța a pus în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept prezentate la pct. 7 din prezenta decizie.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea cererii

14. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

15. În ceea ce privește îndeplinirea condiției ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, instanța a reținut că modul de calcul și plata orelor suplimentare se fac în baza Procedurii PO-56-DF, prin care se stabilește modalitatea de compensare a orelor suplimentare prin timp liber în cele 48 de ore de după tura de 24 de ore, iar, în cauză, reclamantul apreciază că această procedură încalcă dreptul la repaus reglementat de Codul muncii, de Constituția României și recunoscut de legislația și jurisprudența europeană.

V. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea

16. Tribunalul a reținut că în cauză sunt incidente atât dispozițiile art. 21 alin. (1)-(4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 153/2017*), cât și normele speciale privind plata și calculul drepturilor salariale pentru orele suplimentare, stabilite prin art. 35 alin. (1)-(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul

investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018*).

17. A mai reținut că Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 35/2019 privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru munca suplimentară prestată de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzute (*Ordinul nr. 35/2019*) reglementează condițiile de stabilire a majorării salariale prevăzute de art. 35 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018. De asemenea, prin Procedura operațională PO-56-DF se stabilește modalitatea de acordare a timpului de repaus, „orele lucrate peste durata normală de lucru fiind compensate prin timp liber corespunzător în cele 48 de ore de după tura de 24 h”.

VI. Punctul de vedere al părților

18. Părțile au exprimat puncte de vedere privind admisibilitatea sesizării instanței supreme cu chestiunea de drept prezentată la pct. 7 din prezenta decizie.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

19. Față de obiectul sesizării nu a fost necesară consultarea instanțelor de judecată cu privire la practica judiciară relevantă.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

20. Nu a fost identificată jurisprudență relevantă.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

21. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizării

22. Pentru a evalua dacă sesizarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție, formulată în temeiul dispozițiilor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, este aptă să asigure îndeplinirea funcției pentru care a fost concepută, aceea de a se pronunța o decizie interpretativă de principiu, în scopul de a preîntâmpina apariția unei practici judiciare neunitare la nivel național, se impune, în primul rând, evaluarea tuturor elementelor sesizării, adică verificarea atât a circumstanțelor care au generat-o, cât și a condițiilor legale care permit declanșarea mecanismului de interpretare.

23. Condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, sunt:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată în prima instanță sau în calea de atac;

— cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

— existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

24. Analiza condițiilor de admisibilitate se face în temeiul dispozițiilor speciale ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, observându-se că art. 4 din acest act normativ prevede completarea dispozițiilor ordonanței de urgență cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

25. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dispozițiile ordonanței de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor

administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

26. Potrivit art. 1 alin. (3) din același act normativ, ordonanța de urgență se aplică indiferent de natura și de obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

27. De asemenea, în art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 s-a prevăzut că dispozițiile art. 1 și 2 se aplică și proceselor în curs la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență.

28. Sesizarea pentru pronunțarea hotărârii prealabile este formulată de un complet de judecată al Tribunalului Buzău — Secția I civilă, instanță investită cu soluționarea unei acțiuni având ca obiect pretenții bănești de natură salarială, decurgând din raporturile de serviciu ale reclamantului, cadru militar, cu pârâțul Inspectoratul pentru Situații de Urgență Buzău.

29. Se confirmă deci că pretențiile deduse judecății în cauza aflată în curs de judecată în prima instanță se circumscriu unor drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice și sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

30. Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

31. Verificându-se îndeplinirea cerințelor legale prevăzute prin dispozițiile anterioare ale art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în raport cu motivarea sesizării, se identifică o serie de neregularități de natură a contura concluzia neîndeplinirii exigențelor procedurale pentru declanșarea mecanismului preîntâmpinării practicii neunitare, din mai multe perspective.

32. Instanța de trimitere arată că legiuitorul delegat ar fi instituit obligația de a sesiza instanța supremă, în vederea pronunțării hotărârii prealabile, fără a fi lăsat la latitudinea titularului sesizării analiza privind dificultatea interpretării chestiunii de drept susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite.

33. O asemenea interpretare nu poate fi primită. Astfel cum rezultă din dispozițiile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, subzistă condiția de admisibilitate ca sesizarea să vizeze o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi „lămurită”, deci care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu. În preambulul actului normativ menționat anterior se arată, de altfel, expres, că „măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

34. Trebuie subliniat că legiuitorul delegat a ținut seama la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, potrivit principiilor expuse în preambulul acesteia, de configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, în deplin acord cu îndatorirea sa constituțională, de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către instanțele judecătorești din țară.

35. În acest context legislativ, jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate este în continuare de actualitate și după adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care s-a urmărit asigurarea unei practici judiciare uniforme și unitare și care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plătii drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice.

36. Astfel cum s-a reținut constant în jurisprudența instanței supreme, obiectul procedurii pentru pronunțarea hotărârii prealabile este reprezentat de o normă de drept incompletă sau neclară, de un text de lege care, pe baza interpretării printr-o argumentație juridică adecvată, consistentă, poate primi înțelesuri și aplicări deopotrivă divergente în situații cvasiidentice și poate determina, în final, o jurisprudență neunitară.

37. Totodată, în cuprinsul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul a prevăzut în sarcina titularului sesizării și obligația prealabilă de „verificare” în sensul unei prime analize a îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a acesteia.

38. Prin urmare, din încheierea de sesizare a instanței supreme cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, la fel ca în cazul unei sesizări întemeiate pe dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, potrivit art. 520 din același cod, cu care dispozițiile ordonanței de urgență se completează, este necesar să rezulte dificultatea chestiunii de drept ce se cere a fi lămurită, prin prezentarea interpretărilor diferite pe care aceasta le poate suscita. Cerința normei impune ca punctul de vedere al instanței să întrevadă explicit și care este pragul de dificultate al întrebării și în ce măsură acesta depășește obligația instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu.

39. În procesul de interpretare și aplicare a normelor legale de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție rămâne și în cazul sesizărilor formulate în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 unul excepțional și subsecvent, putând fi îngăduit doar atunci când, în mod real, o chestiune de drept determinantă pentru soluționarea pe fond a cauzei nu apare ca fiind, prin raportare la dispozițiile legale din care aceasta derivă sau în care este conținută, îndeajuns de clară, generând dificultăți veritabile de înțelegere a ei și, din acest motiv, având vocația de a conduce la o jurisprudență neunitară.

40. Sesizarea reproduce obiectul acțiunii cu care este investită instanța de trimitere, privind calculul și plata orelor suplimentare efectuate peste timpul normal de lucru ca urmare a constatării aplicării la nivelului angajatorului a unei proceduri administrative nelegale, precum și decelarea dispozițiilor legale incidente în cauză.

41. Rezultă neîndoielnic din conținutul încheierii caracterul deficitar al sesizării ce nu cuprinde nicio motivare a îndeplinirii condiției de admisibilitate referitoare la existența chestiunii de drept reale și veritabile, ci se rezumă la o prezentare a conținutului textelor legale invocate și a obiectului cauzei, fără a se argumenta dificultatea interpretării dispozițiilor în legătură cu care este formulată sesizarea, care să fie susceptibilă de o interpretare *in abstracto*, și nici conturarea riscului unei practici judiciare neunitare.

42. Considerentele expuse de instanța de trimitere au avut în vedere exclusiv împrejurarea că este obligatorie sesizarea, în raport cu obiectul cererii de chemare în judecată și incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, însă simpla intrare în vigoare a acestei ordonanțe de urgență, în lipsa unei probleme de drept reale, nu justifică admisibilitatea sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, întrucât și acest act normativ se referă la interpretarea propriu-zisă a conținutului unor dispoziții legale în sensul dezlegării de principiu a unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, sesizarea instanței fiind

obligatorie numai cu îndeplinirea cumulativă a tuturor condițiilor prevăzute de actul normativ.

43. În consecință, contrar celor reținute prin încheierea de sesizare, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu instituie în sarcina instanțelor specializate în materia prevăzută de art. 1 din aceeași ordonanță de urgență obligația de a declanșa mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile în orice situație în care este identificată o chestiune de drept ce nu a primit o rezolvare de principiu din partea instanței supreme, ci numai în acele cazuri în care chestiunea de drept în discuție reflectă acele trăsături (cu excepția noutății) pe care Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept le-a subliniat în mod constant în jurisprudența dezvoltată în aplicarea dispozițiilor art. 519-521 din Codul de procedură civilă, cu care ordonanța de urgență se completează.

44. Natura imperativă a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție prin mecanismul prevăzut de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 trebuie înțeleasă ca obligând instanța care judecă procesul să ceară instanței supreme rezolvarea de principiu a chestiunii de drept ivite atunci când verifică și constată, în urma propriei analize, că aceasta este una reală și veritabilă. Sunt îndeosebi necesare expunerea elementelor de fapt și de drept relevante ale litigiului, precum și indicarea argumentelor din care rezultă că chestiunea de drept are caracter veritabil, de natură să justifice intervenția instanței supreme în scopul rezolvării sale, respectiv caracter esențial, fiind de natură să influențeze în mod direct soluția cauzei pe fond. În lipsa enunțării acestor elemente, sesizarea nu îndeplinește condițiile legii, iar instanța supremă nu se poate substitui instanței de trimitere în ceea ce privește identificarea și enunțarea unei chestiuni de drept punctuale cu privire la care se solicită o dezlegare de principiu, respectiv în ceea ce privește determinarea contextului factual și juridic în raport cu care rezultă îndeplinirea condițiilor de admisibilitate.

45. În cauză, titularul sesizării face trimitere la „o rezolvare de principiu” fără a demonstra nevoia de a declanșa mecanismul de unificare a practicii judiciare în chestiunea care se susține că necesită interpretare, omițând a semnală complexitatea, dualitatea sau precaritatea textelor de lege, fie prin raportare la anumite tendințe jurisprudențiale, fie prin dezvoltarea unor

puncte de vedere argumentate, astfel că rezultă cu evidență că sesizarea formulată în cauză nu întrunește condiția de admisibilitate de a privi o chestiune de drept care să fie reală, generată de nevoia lămuririi sensului și înțelesului unei norme de drept imperfecte, lacunare sau neclare.

46. Așadar, instanța supremă constată că întrebarea din cuprinsul sesizării nu vizează o problemă de interpretare a legii, ci una de aplicare a acesteia prin raportare la elemente particulare ale cauzei deduse judecății. Întrebarea formulată nu vizează o incertitudine cu privire la sensul sau întinderea normei juridice, ci mai degrabă o îndrumare pentru a gestiona soluționarea cauzei, anume un răspuns punctual la întrebarea dacă modalitatea de compensare a orelor suplimentare cu timp liber, stabilită, în ceea ce îl privește pe reclamant, în Procedura PO-56-DF, încalcă sau nu încalcă dreptul la repaus reglementat de Constituția României și de Codul muncii, ale cărui dispoziții instanța de sesizare le-a decelat corect ca fiind incidente în cauză. Instanțele investite cu soluționarea cauzei sunt pe deplin competente să efectueze o astfel de analiză, fără a fi necesară o dezlegare de principiu din partea Înaltei Curți. Aplicarea legii, care, de altfel, nu este nici neclară, și nici lacunară, nelăsând dubii de interpretare, la situația de fapt, astfel cum aceasta a fost stabilită prin probatoriul administrat, este atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea cauzei, această competență neputând fi delegată instanței supreme.

47. În aceste condiții, sesizarea instanței supreme pentru a da o dezlegare unei probleme de drept punctuale, circumscrise situației factuale specifice reclamantului, nu întrunește condițiile necesare pentru a se constitui într-o chestiune de drept care, dacă ar fi dezlegată, ar oferi o soluție de principiu specifică mecanismului de unificare a jurisprudenței prin hotărâri prealabile, urmărindu-se mai degrabă, în contextul particular al cauzei, stabilirea efectivă a soluției ce urmează a fi adoptată de instanța de trimitere, ceea ce atrage inadmisibilitatea sesizării.

48. Reținând neconformitatea prezentei sesizări, în temeiul art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte va conchide în sensul că mecanismul proactiv al unificării jurisprudențiale prin intermediul hotărârii prealabile nu poate fi declanșat, impunându-se respingerea sesizării, ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Buzău — Secția I civilă în Dosarul nr. 983/114/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă în interpretarea și aplicarea art. 41 și art. 53 din Constituția României privind dreptul fundamental la repaus pot exista prevederi ale unui act administrativ — Procedura PO-56-DF — prin care se stabilește modalitatea de compensare a orelor suplimentare prin timp liber în cele 48 de ore de după tura de 24 de ore, respectiv dacă este permisă suprapunerea acestui repaus de după tură cu timpul de repaus preexistent;

Dacă în interpretarea și aplicarea art. 41 și art. 53 din Constituția României privind dreptul fundamental la concediul anual de odihnă pot exista prevederi ale unui act administrativ — Procedura PO-56-DF — care permit angajatorului să stabilească timpul de odihnă al angajatului fără a îl diminua proporțional cu perioada petrecută în concediul de odihnă.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 22 iunie 2026.

Pentru judecător **Mariana Constantinescu**,
vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție

la data pronunțării hotărârii,
eliberat din funcție prin pensionare,
semnează președintele în funcție,
judecător **Lia Savonea**

Magistrat-asistent,
Raluca Emilia Leote

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 721741